

استاد عشق لہر

استاد عشق لہر داناں پنجابی شاعراں دی اوس معتبر تے مان جوگ پیرھی دے شاعراں وچ سرکڈ حواں ناں اے، جیہناں عظیم اسلام مملکت پاکستان حاصل کرن دی جدوجہد دے دوران اپنیاں ساریاں تخلیقی قوتاں ایس اُچے مقصد واسطے وقف کر چھڈیاں سن۔ آپ لاہور وچ میاں خوبچہ دے گھر 1869ء نوں پیدا ہوئے۔ اصل ناں چراغ دین سی آپ چوہدرے مفتی باقر لاہور وچ رہندے سن۔

1857ء دی آزادی دی جنگ نگر وں تحریک خلافت، غازی علم الدین شہید رحمۃ اللہ علیہ، مسجد شہید گنج تے جلیا نوالہ باغ دے سانجے دے حوالے نال پنجابی مسلماناں وچ اک نویں لہر پیدا ہوئی۔ فیر جدوں قائد اعظم رحمۃ اللہ علیہ دی رہنمائی وچ علامہ اقبال رحمۃ اللہ علیہ دے سُننے دی تعبیر پاکستان دے روپ وچ اک حقیقت بن کے سامنے آؤن لگ پئی تے لاہور دے تاریخی اقبال پارک وچ 1940ء نوں پاکستان دے قیام دی قرار داد منظور ہوئی۔ اوس سے توں پنجابی شاعراں اُدیاں تے دانشوراں دیاں سوچاں تے قلمساں دے رخ پاکستان نوں قائم کرن ول مڑ گئے۔ اوہناں شاعراں وچ استاد عشق لہر داناں سب توں اُچا اے۔

ڈاکٹر شہباز ملک دے مطابق ملک لال دین قیصر، کرم امرتسری، ڈاکٹر فقیر محمد فقیر، محمد دین میر، ظہیر نیاز بیگی، دائم اقبال، دائم، محمد بخش مسلم، امام دین مجاہد، صحرائی گورو اسپوری، طالب چاندھری، ملک عطاء اختر لاہوری، حافظ امرتسری، جوگی جہلمی، حکیم ناصر، چراغ دین جوئیے، میراں بخش واقف، فیروز دین شرف، عبدالغفور اظہر، اطہر نظامی، موسیٰ امرتسری، نقش ہاشمی تے اسماعیل متوالا دے ناں ایس سلسلے وچ ذکر دے قابل نیں۔ استاد عشق لہر ہوراں نے بھاتوئیں ظاہری علوم حاصل نہیں کیتے سن پر اللہ تعالیٰ نے اوہناں نوں روشن دماغ دتاسی، آپ میاں فضل دین دے شاگرد سن۔ کجھ چریلوے کیرج شاپ وچ ملازمت کیتی۔ فیروزگار دے سلسلے وچ بصرہ چلے گئے۔ 1939ء وچ ریٹائر ہوئے تے 26 نومبر 1948ء نوں وفات پائی۔

آپ برصغیر دے مسلماناں واسطے آزادی دی تڑپ دل وچ رکھدے سن۔ زبان صاف ستھری تے شہری پنجابی شعراں وچ ورتدے سن۔ اوہناں دیاں کتاباں برطانوی اقبال، گل تے عاشق، دامن حضرت یوسف علیہ اسلام، پنجابی نظم، غیرت، دا جھنڈا، غمہ، پاکستان، عشق دی لہر بہتیاں مشہور نیں۔

کلام عشق لہر

مولا کرم کرہندے حال اُتے مسلمان ایہدا مسلمان ہووے
 دلوں کڈھ کدورتاں ساریاں توں اک دوسرے توں قربان ہووے
 سارے فیصلے ہون قرآن اُتے اگے وانگ اسلام دی شان ہووے
 عشق لہر کہہ نبی دا واسطہ ای ایس ملک اندر پاکستان ہووے،

☆☆☆

دل دریا سی دولتوں روڑھدے رہے ایہہ نہ سوچیا کجھ بچالے
 پانی وانگ جیناں ساڈا مال پچتا مَن اوہ کہن غلام بنا لے
 سٹی چنگ حریفان نے وچ ککھیاں بھانیز بھڑکیا کیوں بجالے
 پڑھیا بحر نفاق دا مار ٹھاٹھاں لاوے ڈھا نہ نہہ بنا لے
 ہیزی قوم دی گھسن گھیر اندر چنچ وچ نہانوں لالے
 غیراں نال نہ سھدی اے بھائی والی حصہ اپنا ونڈ ونڈا لے
 ڈلے ہیراں دا وگڑیا کجھ ناہیں چن چن جے جمبولی پالے
 عشق لہر سب مشکلاں حل ہوں پاکستان جے کدے بنا لے